

**«Τότε εἶπε Σαλωμών Ἰ Κύριος εἶπε τοῦ κατασκηνώσαι ἐν γνώφῳ
καί ἐγώ ὠκοδόμηκα οἶκον τῷ ὀνόματι σου ἅγιον σοι καί ἔτοιμον
τοῦ κατασκηνώσαι εἰς τούς αἰῶνας»**

Χρονικῶν Παραλειπομένων 6:1-2

Μεγάλη και λαμπρά η πανήγυρη σήμερα! Συν Θεώ, σήμερα εγκαινιάζεται μία νέα εποχή, όχι μόνο για τη Θεόσωστη Μητρόπολη Ατλάντας, αλλά για άπαντες τους Ορθοδόξους Χριστιανούς που ζουν και διατρέβουν σε αυτή τη μεγαλειώδη χώρα των Ηνωμένων Πολιτειῶν Αμερικής. Το κατά πάντα εόρτιο και πανηγυρικό κλίμα, υπό το οποίο εμπνέεται και διαπνέεται η συνάθροισή μας σήμερα εδώ, αφορμάται και σηματοδοτείται από την άφιξη της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας Βηματάρισσας.

Πανοσιολογιώτατε Γέρον Εφραίμ, Καθηγούμενε της Ιεράς και Μεγίστης Μονῆς Βατοπαιδίου,

Οσιώτατοι πατέρες και πάσα η συνοδεία εκ της Αδελφότητος της ειρημμένης Μονῆς,

Αιδεσιμώτατοι ιερείς της καθ' ημάς Μητροπόλεως Ατλάντας, ευλαβέστατοι διάκονοι και οσιώτατοι μοναχοί και μοναχές,

Εντιμώτατοι Ἄρχοντες του Σεπτῦ εν Κωνσταντινουπόλει Οικουμενικῦ Θρόνου,

Αξιότιμα μέλη του Μητροπολιτικῦ Συμβουλίου,

Ερίτιμοι κυρίες της Φιλοπτώχου,

Καλλικέλαδοι χορωδοί και ψάλτες,

Ιερόπαιδες, νέες και νέοι,

αλλά και ὅλοι ὅσοι εν κατανύξει καταφθάσατε ευλαβεῖς προσκηνυταί,

Καλώς ορίσατε στον περικαλλή τούτο Ναό της Υπεραγίας και Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, ο οποίος σήμερα ανοίγει τις πύλες του για πρώτη φορά στο Χριστεπώνυμο πλήρωμα!

Όπως ήδη ανέφερα, η σημερινή ημέρα σηματοδοτεί ένα ιστορικό γεγονός εξαιρετικής σημασίας. Ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί, όλοι, κατά το μάλλον ή ήσσον, έχουμε καταστεί αυτήκοι μάρτυρες περιπτώσεων και περιστάσεων κατά τις οποίες η επίκληση της Θείας Βοηθείας δια πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου παρέσχε ικανή παράκληση στους εν πίστει δεηθέντες. Αυθόρμητες αλλά και ανεπιτήδευτες κραυγές όπως: «Παναγία μου σώσε με!», «Παναγία μου προστέτεψε το παιδί μου!», «Άντε στο καλό και η Παναγιά μαζί σου!» σφράγισαν και συνεχίζουν να σφραγίζουν την πηγαία και άδολη ευσέβεια του Ορθόδοξου λαού μας.

Πλείστοι των ευεργετηθέντων από τις μεσιτείες της Κυράς των Αγγέλων έκαναν τάματα να επισκεφθούν και να προσκυνήσουν τις ανά την Οικουμένη εικόνες της Παναγίας μας. Έτσι, κάθε χρόνο, κατά την περίλαμπρη εορτή της Κοιμήσεως, χιλιάδες λαού σπεύδουν σε σεπτά προσκυνήματα όπως της Παναγίας Σουμελά στο Βέρμιο, της Προυσώτισσας στην Ευρυτανία, της Γηροκομίτισσας στη γενέτειρα μου την Πάτρα, στη Μεγαλόχαρη στην Τήνο, στην Εκατοπυλιανή στην Πάρο και σε κάθε προσκύνημα μικρό ή μεγάλο που κατακλύζεται από Ορθοδόξους προσκυνητές.

Ωστόσο, η Ορθόδοξη Εκκλησία εδώ στην Αμερική, έχει σχετικά βραχύχρονη παρουσία, παρά την Αποστολική Της Παρακαταθήκη, την οποία και ευπαρρησιάστως μαρτυρεί. Αποτολμώντας τη σύγκριση με τη δισχιλιόχρονη ιστορία της Ορθοδοξίας στον παλαιό κόσμο, συνειδητοποιούμε, πως εδώ η ηλικία της Εκκλησίας μας είναι νηπιώδης. Στερούμαστε εν πολλοίς την αμεσότητα της παρακαταθήκης των αγίων και των ιερών λειψάνων τους. Επίσης, παρά την ευσέβεια του εν Αμερική Ορθοδόξου λαού, λείπει η κατάνυξη και η εξ αυτής σχέση αγάπης, τιμής και ευλάβειας προς τις ιερές εικόνες, όπως περιεγράφη ανωτέρω.

Προς τούτο άλλωστε, χαιρόμαστε και πανηγυρίζουμε επί τη αφίξει της θαυματουργού εικόνας της Υπεραγίας Θεοτόκου. Η εικόνα ταύτη είναι η μόνη από όλα τα σεπτά προσκυνήματα, τα αποτεθησαυρισμένα στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου, που έχει τοποθετηθεί στο Ιερό Βήμα του Καθολικού της Μονής.

Τόσο είναι το μεγαλείο της τιμής και της χαράς μας σήμερα, αλλά και της ευγνωμοσύνης μας προς τον Γέροντα Εφραίμ και τους συν αυτώ Αδελφούς, οι οποίοι όχι μόνο απεφάσισαν να μας ιστορήσουν την εικόνα αυτή και να μας τη δωρήσουν, πολλώ δε μάλλον προσφέρθηκαν να συνοδεύσουν την εικόνα και να πρηρευθούν μαζί μας στην αφιέρωση της εικόνας της Παναγίας της Βηματάρισσας στο Ναό της Παναγίας, όπου και θα παραμείνει ως εφέστιος εικόν εις το διηνεκές, ώστε οι επόμενες γενεές να έρχονται, να προσκυνούν, να προσφέρουν τας ευχάς τους και να δέονται και για εμάς τους ελαχίστους.

Μπορώ μόνον να ελπίζω και εύχομαι πως η παρασχεθείσα ευλογία θα ενισχυθεί στο μέλλον και με άλλες εικόνες, όπως της Παραμυθίας, της Οδηγήτριας και της Γηροκομίτισσας και με αυτόν τον τρόπο, το παρεκκλήσι μας θα καταστεί πνευματικός λειμών και καταφύγιο για όλους τους πιστούς.

Πολλές ευχαριστίες όμως οφείλω και στην σεβασμία συνοδεία της Μονής, η οποία ούσα παράδειγμα υπακοής προς τον Καθηγούμενο και Γέροντα αυτής, βρίσκεται εδώ μαζί μας συμμετέχοντας στο ιστορικό αυτό γεγονός. Οφείλω να σας διαβεβώσω, αδελφοί μου εν Κυρίω, ότι το Αθωνικό ύφος της Ψαλτικής σας, εμπνέει μεγάλη κατάνυξη σε εμάς τους αμαρτωλούς που ζούμε στον κόσμο. Αλλά, εσείς ως Μοναχοί γνωρίζετε καλύτερα από τον καθένα, ότι με τη σοφία και τη δύναμη της Προσευχής μπορεί να υπερνικηθεί κάθε αδυναμία ή ανεπάρκεια. Η κατά πάντα αφοσιωσή σας στο Θείο Θέλημα και η υπακοή στον Γέροντα αποτελεί παράδειγμα πολύτιμο όχι μόνο για το πως δει προσεύχεσθαι, αλλά και υπερ ων δει προσεύχεσθαι. Εφόσον τούτο γίνει ανάγκη και βίωμα, μπορούμε να νιώσουμε την παρουσία και το Θέλημα του Αγίου Θεού στη ζωή μας.

Ως αδελφός κι εγώ της Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, αισθάνομαι συγκίνηση βλέποντας σας εδώ, αδελφοί μου και αναπολώ τα χρόνια μου στην ιερά Μάνδρα της γεραράς Αθωνικής Μονής. Προς τούτο, δοξολογώ τον Κύριο μας με τα λόγια του Προφητάνακτα Δαβίδ «*Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό*» (Ψλμ 132:1). Πέραν όμως της δική μου συγκίνησης, η παρουσία σας εδώ σήμερα μαρτυρεί εκ του σύνεγγυς τη Μοναστική εμπειρία, κάτι που δυστυχώς πολλοί εν Αμερική Ορθόδοξοι αδελφοί μας δεν έχουν γνωρίσει. Επιπρόσθετα, συγκινούμαι και ριγώ, επειδή η Παναγία η Βηματάρισσα υπήρξε για μένα ενίσχυση και παρηγοριά, όταν διέτριβα στη Μονή. Ήταν και πάντοτε θα είναι η Μητέρα όλων μας. Τώρα μάλιστα μπορώ να οραματίζομαι το μέλλον στο οποίο η Παναγία μας θα προσφέρει τη σκέπη της σε όλους όσους συναθροίζονται εδώ.

Επίσης, Ἄγιε Καθηγούμενε, ενώπιόν σας θα ήθελα να ευχαριστήσω το Μητροπολιτικό Συμβούλιο υπό το συντονισμό του κυρίου Νικολάου Μωραϊτάκη, το Συμβούλιο του Συνεδριακού Κέντρου ΔΙΑΚΟΝΙΑ, υπό το συντονισμό του κυρίου Γεωργίου Matthews, Οι ως άνω με τη συνδρομή του Πρωτοσυγκέλου Αδεσιμολ. π. Γεωργίου Τσαχάκη και των πολύτιμων συνεργατών στα γραφεία της Μητροπόλεως της κυρίας Ethel Gjerde, της κυρίας Monica Gjerde, του κυρίου Νικολάου Κωστόπουλου και της κυρίας JoAnne Mertzanis υπήρξαν αρωγοί μου και συμπαραστάτες μου στην προσευχή και στις διάφορες συναντήσεις. Μαζί μπορέσαμε να επιλέξουμε τους κατάλληλους συνεργάτες για την πραγματοποίηση του αρχικού οράματος της κατασκευής και αποπερατώσεως ναού επ'ονόματι της Αειπαρθένου Μαρίας.

Επιπλέον θα ήθελα να ευχαριστήσω και τον κατά σάρκα αδελφό μου, κύριο Γεώργιο Παναγιωτόπουλο, ο οποίος από την πρώτη στιγμή που μου εξέφρασα την επιθυμία να ανοικοδομήσω ναό, προσέφερε τις γνώσεις και την εμπειρία του, έχοντας εξασκήσει το επάγγελμα του μηχανικού στην Αμερική αλλά και στην Ελλάδα και με βοήθησε να βρώ και να προμηθευτώ τα κατάλληλα υλικά, αλλά και στην επιλογή της κατάλληλης ομάδας μηχανικών και αρχιτεκτόνων. Η ομάδα αυτή, υπό την καθοδήγηση του κυρίου Ευθυμίου Τσαπάρα και της συζύγου του Άννας κατέστη μία συμπαγής ομάδα αποτελούμενη από οικοδόμους και τεχνίτες οι οποίοι άφησαν πίσω τις οικογένειές τους, οικείους και φίλους και ήρθαν να εργαστούν για την αποπεράτωση του περικαλλούς αυτού ναού.

Ευγνώμων όμως είμαι και σε αυτούς που διέμειναν εδώ στο Συνεδριακό Κέντρο ΔΙΑΚΟΝΙΑ και υπήρξαν πολύτιμο μέρος αυτής της πρωτοβουλίας. Συγκεκριμένα αναφέρομαι στον π. Βασίλειο Bitere, στο ζεύγος των Felix και Rodica Buta, στο ζεύγος των Alfonso (...) και του Αιδεσ. π. Κωνσταντίνου Carros. όλοι οι ως άνω εξασφάλισαν την απαραίτητη υποστήριξη στους οικοδόμους και στους τεχνίτες, ώστε να εργαστούν απρόσκοπτα στο έργο τους.

Στη συνέχεια, θα προσκαλέσω όλους όσους ανταποκρίθηκαν στις εκκλήσεις μας και συνέδραμαν με τη συμμετοχή τους. Εύχομαι και προσεύχομαι, όπως η Χάρις της Δέσποινας Παναγίας μας να σκιάζει πάντοτε τους ιδίους και τις οικογένειές τους.

Προσφιλέστατοι αδελφοί και αδελφές μου εν Χριστώ, ολοκληρώνοντας θα ήθελα να εκφράσω τη δοξολογία μου προς τον Δωρεοδότη Κύριο και την Πανάχραντο Μητέρα Του, μέσω της οποίας λαμβάνουμε τέτοια μεγάλη ευλογία. Η καρδιά μου είναι γεμάτη ειρήνη και ευγνωμοσύνη, αναλογιζόμενος ότι οι ερχόμενες γενεές θα μπορούν να λάβουν την ενίσχυση και την παράκληση που ο ίδιος έλαβα από τη Χάρη της Βηματάρισσας.

Είθε ο Πανάγαθος Κύριος, δια πρεσβειών της Μητρός Αυτού, όπως ευδόκησε στο να έρθει η χαριτόβρυτος εικόνα από το Άγιο όρος εδώ, έτσι να συνεχίζει να ευλογεί και να χαριτώνει το ναό τούτο για πάντα.